

“Want een stad is meer dan stenen”

Verkiezingsprogramma 2010 SP Middelburg

INLEIDING

Want een stad is meer dan stenen.

Met deze leus zijn we afgelopen jaren de strijd aangegaan voor een volwaardig stadspark op het Molenwater en deze strijd voeren wij nog steeds.

Maar de leus geldt niet alleen voor het stadspark; de leus staat ook voor een gemeente waar de mens centraal staat. Een gemeente waar samen geleefd, gewerkt en gewoond wordt; waar echt sprake is van een samenleving.

Deze “samen”-leving zal de komende jaren hard nodig zijn; de economische crisis is nog niet voorbij en zal ook voor onze gemeente en haar inwoners nog lang voelbaar zijn.

De regering wil de crisis niet laten betalen door bonusjagers maar door studenten, niet door bankiers maar door bejaarden, niet door de veroorzakers van de crisis maar door de slachtoffers. Landelijke misstappen zoals bezuinigingen op onderwijs, thuiszorg, veiligheid en verpleeghuizen en de crisis als excuus gebruiken om de AOW-leeftijd te verhogen terwijl topinkomens, bonussen en hypotheekrente-aftrek ongemoeid blijven kunnen wij niet tegengaan, hooguit aankaarten. De immense bezuinigingen die de gemeenten worden opgelegd kunnen wij niet ongedaan maken.

Maar we gaan zeker niet bij de pakken neerzitten en vinden het onze taak erop toe te zien dat deze bezuinigingen zo weinig mogelijk de kwaliteit van zorg, onderwijs, wonen en leven aantasten.

Wij denken dat de visie van de SP, gebaseerd op menselijke waardigheid, gelijkwaardigheid en solidariteit, de komende jaren broodnodig is om de problemen op een goede manier het hoofd te bieden.

Met visie, creativiteit, hard werken en durf moet het mogelijk zijn om in Middelburg de koers van prestige, persoonlijk gewin en egocentrisme om te gooien naar samen, echt luisterend, met oog voor elkaar, elkaars noden en die van onze prachtige stad en dito dorpen.

We zijn trots op Middelburg en niet bang voor wat er op ons afkomt, dus hebben we toch voor een ambitieus programma gekozen. We begrijpen dat het programma, door de financiële situatie, niet volledig binnen een paar jaar te realiseren is.

Maar dit is de kant die wij op willen, dit is hoe wij de toekomst zien, dit is de uitdaging die we graag aangaan.

Wij hopen dat dit verkiezingsprogramma u net zo enthousiast maakt als ons; u bent dan ook van harte welkom om mee te doen!

BESTUREN

(Want een inwoner is meer dan een kiezer)

De afgelopen raadstermijn is er veel gesproken over het betrekken van burgers bij politieke besluiten. De kloof tussen burger en politiek moet kleiner worden, geen enkele partij die dat zal ontkennen.

De coalitiepartijen en het college hebben de volgende uitspraken gedaan:

“Betrokken bewoners hebben interesse in lokale aangelegenheden en vertrouwen in haar bestuur.”

“Het vergroten van draagvlak en de legitimatie voor besluiten, en voldoende mogelijkheden bieden aan burgers om betrokken te kunnen zijn bij de besluitvorming in de gemeente.”

“Vergroten van de betrokkenheid van bewoners bij het bestuur. Dit wordt bereikt door het stimuleren en faciliteren van initiatieven van bewoners.”

De eerste stelling is met veel goede wil nog wel ten dele waar te noemen, maar meestal komt de betrokkenheid voort uit ongerustheid, niet door vertrouwen in het bestuur.

De tweede stelling zou moeten staan voor communicatie tussen gemeente en burger, voor luisteren en discussiëren, maar het omgekeerde wordt aangegeven: zorg dat ze de vooringenomen standpunten en besluiten slikken.

Verder gaan stelling twee en drie over het fenomeen klankbordgroep. Zo'n groep wordt echter bijna altijd gevormd nadat het raadsbesluit al gevallen is. Dat raadsbesluit is dan tevens de boom waarachter de wethouder zich kan verschuilen (“ik heb een opdracht uit te voeren”) waardoor geen sprake meer is van speelruimte of onderhandelingen.

De klankbordgroepen hebben een zeer diverse samenstelling, mensen met verschillende belangen en verschillende meningen. Deze personen moeten tijd en ruimte krijgen om afgewogen vast te stellen wat het beste is voor wijk, buurt, stad of dorp. Het siert het college niet om de verdeeldheid in een klankbordgroep te benadrukken en in haar voordeel te gebruiken.

Uiteindelijk gaan de meeste deelnemers na enkele vergaderavonden gefrustreerd en teleur – gesteld huiswaarts; gefrustreerd omdat van echt luisteren en onderhandelingsmogelijkheden geen sprake was en teleurgesteld in het democratisch gehalte van de besluitvorming binnen onze gemeente.

Het moge duidelijk zijn, wat ons betreft geen burgers meer voor het lapje houden.

Al voor de definitieve besluitvorming gebeurt, moet de mening van klankbordgroepleden volwaardig worden meegewogen. Het is dan wel te hopen dat de volgende raad wat sterker in de schoenen staat en niet volledig gedomineerd wordt door volgzame coalitiepartijen die alleen met elkaar wedijveren in het geven van de mooiste complimentjes aan het college.

OMGAAN MET ELKAAR
(Want de zorg is meer dan een markt)

De menselijke maat

Het privatiseren of vermarkten van de publieke diensten is al ingezet door de Paarse kabinetten en vervolmaakt onder Balkenende: Keuzevrijheid en concurrentie waren de toverwoorden.

Zo langzamerhand komt echter het besef dat “de markt” niet geïnteresseerd is in het publieke belang, in solidariteit en in menselijkheid. Maar dit zijn wel zaken die we samen belangrijk vinden en die worden dus afgedwongen door regels, voorschriften en protocollen.

En dan moeten we tot de conclusie komen dat de neoliberalen met hun “meer vrije markt, minder overheid” uiteindelijk het tegenovergestelde hebben bereikt: niet minder, maar juist meer bureaucratie!

Voor de werkers in de publieke sector is het nauwelijks nog haalbaar: lijnrecht tegenover de ervaringsdeskundigen staat een overvloed aan managers die met indicatie-, controle- en verantwoordingsgekte bezit hebben genomen van de publieke diensten. De beroepseer van de mensen die onze ouders verzorgen en onze kinderen onderwijzen wordt steeds verder aangetast. Daarnaast heeft de concurrentie vooral geleid tot schaalvergroting; er moest immers gezocht worden naar een mogelijkheid om gelijke diensten voor minder geld aan te bieden. Grootschalige verpleeghuizen en leerfabrieken zorgen ervoor dat het menselijk contact is afgenomen en de anonimiteit toegenomen. We kunnen vaststellen dat het experiment van marktwerking is mislukt: het werkt niet beter, het is niet goedkoper en het gaat ten koste van alle betrokken mensen! Wij kiezen dan ook voor de menselijke maat en vinden de schaal van de buurt daar goed bij passen.

Publieke voorzieningen als onderwijs, zorg, veiligheid en arbeidsbemiddeling kunnen uitstekend op kleinere schaal per buurt worden ondergebracht.

De afstand tot deze voorzieningen wordt hiermee kleiner en de betrokkenheid groter. Leg daarbij de verantwoordelijkheid bij de thuiszorgwerker, de buurtagent, de leraar, de arbeidsbemiddelaar; hun inzicht, ervaring en intuïtie zegt ons veel meer dan welk managementrapport dan ook.

In een schone, veilige buurt, met kleinschalige voorzieningen, voldoende speelruimte en een buurthuis, voelen mensen zich betrokken en medeverantwoordelijk.

Hierdoor zijn mensen geen anonieme voorbijgangers meer maar de buurman, de verzorger en de vrijwilliger.

WMO

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje – Nassau enz. enz. enz.

Elk wetsvoorstel in Nederland, zelfs één van de SP, moet zo beginnen.

Het belang van dit wetsvoorstel zit hem echter niet in de aanhef maar in de volgende regels:

In de Wet Maatschappelijke Ondersteuning wordt na artikel 10 een artikel ingevoegd, luidende:

“Bij het laten verichten van maatschappelijke ondersteuning door derden kan het college van burgemeester en wethouders afwijken van nationale en Europese regelgeving die betrekking heeft op aanbesteding”.

Mocht dit wetsvoorstel van de SP worden aangenomen dan zou dat betekenen dat de gemeenten voortaan veel meer keuzevrijheid hebben.

-Zij hebben dan de vrijheid om een zorginstelling te kiezen waar zij vertrouwen in hebben, op basis van zorgprestaties en niet op basis van prijs.

-Zij kunnen dan kiezen voor een zorginstelling die respect heeft voor het personeel dat die prestaties moet leveren.

-Zij hebben de mogelijkheid om te kiezen voor dat wat het beste is voor de mensen die zorg nodig hebben, juist voor de mensen die zelf niets meer te kiezen hebben.

Dat kan nooit een moeilijke keuze zijn.

De SP heeft met dit wetsvoorstel de keuze al gemaakt; waar blijven de andere partijen?

Preventieve zorg

De SP wil de preventieve zorg voor ouderen uitbreiden. Daardoor kunnen sociale problemen als ondervoeding of vereenzaming voorkomen worden. Door snellere en beter afgestemde hulpverlening kan de zelfredzaamheid vergroot worden. Zo kan een deel van onze ouderen door deze nieuwe aanpak langer gezond thuis blijven wonen.

OPVANG & PARTICIPATIE

(Want werk is meer dan inkomen)

Een dak boven je hoofd

Een eigen huis, een leuke baan en een gezellig gezinsleven is helaas niet voor iedereen weggelegd. Als gevolg van psychische problemen, verslaving, financiële en/of sociale problemen zwerven mensen over straat. We zullen niet al deze problemen kunnen voorkomen, maar wat we wel kunnen doen is zorgen voor goede opvang; goede medische en psychische ondersteuning, een luisterend oor en een beetje warmte.

Ook onze gemeente kan zich niet langer onttrekken aan de zorgplicht voor goede opvang en begeleiding waar nodig. Uiteraard is het ook onze plicht om deze mensen weer zo goed mogelijk op te nemen in de samenleving. Proberen ze weer mee te laten doen, want dat lijkt toch de beste remedie.

Voedselbank

Daar waar een rijk land als Nederland zich natuurlijk toch al moet schamen voor een fenomeen als de voedselbank, werd vorig jaar helemaal een dieptepunt bereikt. Terwijl Wouter Bos met zakken vol geld alle financiële banken langs ging, moesten de voedselbanken, die óók kampten met tekorten, het zelf maar uitzoeken. Schandalig. Dankzij acties van diverse kerkelijke instellingen en een actie van de SP konden de tassen van de hulpbehoevenden gelukkig toch worden gevuld. De SP vindt dat de gemeente door armoedebestrijding en goede regelgeving, binnen de kortste tijd de voedselbanken overbodig moet maken.

Sociale werkvoorziening – de Onrendabelen?

In de sociale werkplaats werken mensen die door een beperking niet of niet zonder begeleiding voor een reguliere baan in aanmerking komen. De mogelijkheden van de mensen die er werken moeten dus centraal staan, en niet, zoals nu te vaak, de arbeidsproductiviteit. Het gaat hier niet om financieel rendement; het gaat hier om het bieden van zinvolle arbeid op overzichtelijke schaal. Een bestaansinvulling die deze mensen het gevoel geeft er bij te horen.

De sociale werkvoorziening zorgt niet enkel voor een nuttige dagbesteding, het is zoveel meer. Zij zorgt voor een voldoening en een groeiend zelfrespect, voorkomt sociale isolatie en vervreemding van menselijke contacten.

Dus als het ergens gaat om de menselijke maat is het wel in de sociale werkplaats; individuele begeleiding, arbeidsomstandigheden en veiligheid dienen voorop te staan.

Wij stonden dan ook huiverig tegenover schaalvergroting door het samengaan van de sociale werkplaats, de SDW en de kredietbank. Uiteindelijk zijn wij afgegaan op het oordeel van de deskundigen en de ondernemingsraden. Wij zullen de fusie uiteraard nauwlettend blijven volgen.

Reïntegratie

De geprivatiseerde arbeidsbemiddeling is in handen van commerciële reïntegratiebedrijven die zich in veel gevallen meer bekommeren om de winst dan om maatwerk en het vinden van werk voor hun klanten. Wij vinden dan ook dat de arbeidsbemiddeling via de gemeente moet plaatsvinden. Zeker in tijden waarin de banen niet voor het oprapen liggen kan een gemeentelijk leer-werkbedrijf een uitkomst zijn. Mensen die geen baan kunnen vinden kunnen hier tegen een eerlijk loon geschoold worden en praktijkervaring opdoen. In samenwerking met bedrijven kunnen stages worden opgezet die de doorstroming bevorderen.

Meedoen

Het zou mooi zijn wanneer iedereen over voldoende kwaliteiten en verantwoordelijkheid zou beschikken om te voorzien in eigen levensonderhoud en daarnaast een rol van betekenis zou kunnen spelen op sociaal en maatschappelijk gebied. De praktijk is echter anders; niet iedereen beschikt over dezelfde kwaliteiten en talenten. Niet iedereen is voldoende toegerust om het hoofd boven water te houden en sommigen zullen - tijdelijk of blijvend – een steuntje in de rug nodig hebben. Hier is een taak weggelegd voor familie, vrienden, kennissen en burens, maar uiteraard ook voor de gemeente.

Op die manier zouden we kunnen komen tot een Middelburgse samenleving waarin zorgen voor en met elkaar belangrijk is en waar (onbetaalde) maatschappelijke en sociale deelname wordt gerespecteerd, gewaardeerd en gestimuleerd.

LEREN

(Want een school is meer dan een produkt)

De SP heeft gelijkwaardigheid hoog in het vaandel.

We bedoelen met gelijkwaardigheid niet dat iedereen hetzelfde is, integendeel.

Wat we wel bedoelen is dat iedereen dezelfde eerlijke kans moet krijgen om er wat van te maken. Ongeacht afkomst, sekse of sociale achtergrond moet iedereen de kans geboden worden zich zoveel mogelijk te ontplooien.

En dat begint bij goed onderwijs.

In de beleving van de SP zijn de leraar en de onderwijzer uitstekend in staat te bepalen wat hiervoor nodig is. Helaas worden zij telkens opnieuw lastiggevallen door ministers, staatsecretarissen en managers met modieuze en ondoordachte onderwijsplannen en bezuinigingen. Terwijl Nederland ten opzichte van andere Europese landen toch al minder dan gemiddeld in onderwijs investeert. We stellen hoge eisen aan het onderwijs en leggen daarnaast bij leraar en onderwijzer ook steeds nieuwe taken neer zoals bevorderen van integratie, begeleiding, buitenschoolse opvang en het overbrengen van waarden en normen. We zullen dan ook de middelen ter beschikking moeten stellen voor het onderwijs en de bijbehorende maatschappelijke taken.

De SP zou van Middelburg graag een echte onderwijsstad maken; uitstekend onderwijs van de lagere school tot en met de universiteit; divers en voor iedereen toegankelijk op kleine schaal en verspreid door heel de gemeente. Door het kennisaanbod zo breed mogelijk te houden en meer volwaardige studierichtingen binnen Middelburg te realiseren, zorgen wij er ook voor dat de jeugd in Middelburg en Zeeland blijft.

Het kennisaanbod moet echter niet alleen beschikbaar zijn voor kinderen en studenten maar ook voor nieuwkomers en voor mensen die hun kennis willen verbreden, willen bijscholen of juist eens een totaal andere richting willen inslaan.

Onderwijs moet dus voor iedereen toegankelijk en betaalbaar zijn. Dat geldt uiteraard ook voor voorschoolse voorzieningen als peuterspeelzalen. Tevens pleiten wij voor het in ere herstellen van de periodieke schoolartsonderzoeken; ideaal zou zijn wanneer daarbij ook de sociale en geestelijke ontwikkeling van het kind aan bod komen. Om een gezond leven en voldoende beweging te stimuleren pleit de SP al jaren voor een sportstrippenkaart voor basisschoolleerlingen om sportproeflessen te nemen.

Het zilveren gevaar

Zeeland vergrijst; er komen steeds meer oudere Zeeuwen en dat geldt uiteraard ook voor Middelburg.

Volgens de SP niet iets om bang voor te zijn. Middelburg is, met de compacte, gezellige binnenstad een prettige stad om oud te worden en iedereen die dat inziet is wat ons betreft van harte welkom. Ouderen zijn in staat en bereid om een positieve bijdrage te leveren aan het maatschappelijk leven en er moeten dan ook mogelijkheden zijn om de kennis en ervaring die deze mensen bezitten over te dragen op de jongere generaties. Daarbij zal anders gekeken moet worden naar voorzieningen en woningbouw. Denk hierbij aan zaken als klusjesdiensten,

thuismaaltijden, alarmering, sociale evenementen als de Senior Games en aan woningen die levensloopbestendig zijn.

Uiteraard brengt dit ook weer nieuwe werkgelegenheid met zich mee.

Vergrijzing is dus volgens ons niet iets om krampachtig mee om te gaan of te ontkennen; het biedt volop kansen.

De gouden kans

De jeugd heeft de toekomst, het is aan ons om de jeugd de kans te bieden om zich zoveel mogelijk te ontwikkelen. Zorgen voor voldoende plekken om buiten te spelen of om sociale contacten op te bouwen in een jongerencentrum zijn dan ook uiterst belangrijk. Daarom zien we graag een uitgebreid speelterrein in elke wijk en jongerencentra die het liefst elke dag open zijn, hiervoor moet genoeg budget beschikbaar zijn. Door activiteiten te organiseren waarbij zo min mogelijk een eigen bijdrage of entree van de jongeren wordt verwacht, kunnen zij in contact komen met cultuur, muziek en sport en zo opgroeien tot zelfdenkende, verantwoordelijke, betrokken inwoners. De laatste jaren is er een positieve trend geweest waarbij de gemeente eerst contact opneemt met jongeren en in overleg voorzieningen ontwikkelt. Buitenskatepark WIM is hier een goed voorbeeld van. Dit juichen wij zeer toe en zou wat ons betreft standaard moeten zijn.

De jongerencentra van Middelburg zijn het eerste contactpunt voor deze bevolkingsgroep, de voorzieningen en oefenruimtes die zij bieden moeten dan ook in goede staat zijn, uitnodigend zijn en genoeg ruimte bieden. Kleine achterkamertjes, ondergrondse oplossingen en vervallen gebouwen dragen niet bij aan een positieve uitstraling. Ouders moeten een goed gevoel hebben bij het jongerencentrum zodat zij niet geneigd kunnen zijn om hun kinderen toegang tot het gebouw te ontzeggen. Een neon-uithangbord en prettige verlichting kunnen al een heleboel schelen. Wanneer de staat van het gebouw dusdanig slecht is dat deze niet voldoet aan de eisen voor openbare gebouwen, moet renovatie of nieuwbouw mogelijk zijn, uiteraard in overleg met de uiteindelijke gebruikers.

Middelburg beschikt over twee jongerenteams; het Vroeg Erbij Team (VET) en het Jeugd Interventie Team (JIT). Beide teams werken nauw samen met de politie en bieden vroegtijdig hulpverlening aan jongeren. Hierbij ligt de nadruk op het voorkomen van problemen of criminaliteit bij jongeren. Het JIT wordt apart op projectbasis voor dit jaar gesubsidieerd, alleen voor de wijk Dauwendaele. Uiteraard zouden we graag zien dat dit naar de overige wijken wordt uitgebreid in de komende jaren. Het JIT heeft landelijk het nieuws gehaald met haar aanpak en een tweede prijs gewonnen voor jongerenwerk.

Wanneer jongeren besluiten dat zij zelfstandig willen wonen moet er geschikte huisvesting zijn, eventueel met enige begeleiding maar het is niet de bedoeling dat jongeren die een onhoudbare thuissituatie willen ontvluchten onnodig in de jeugdopvang terecht komen.

Sport

Bewegen is gezond; op de sportclub leren mensen sociale vaardigheden en op het sportveld komen mensen met de meest uiteenlopende achtergronden met elkaar in contact.

Sporten moet dan ook toegankelijk, laagdrempelig en bereikbaar zijn voor elk budget.

Het zou natuurlijk mooi zijn als elke wijk dan ook over speel- of sportgelegenheid beschikt voor alle leeftijden, van trapveldje of speelvijver tot hardloopbaan of ravotbos.

BUITEN DE STADSGRENZEN

(Want natuur is meer dan bouwgrond)

De gemeente Middelburg is de op één na grootste grondeigenaar van Zeeland (alleen de “Wilhelmina –polder” is qua grondoppervlak groter), en dat is knap gevaarlijk.

De huidige coalitie zit nog in de ontkennende fase over vergrijzing, bevolkingskrimp en gewijzigde gezinsamenstellingen.

Zolang er nog op de oude manier naar uitbreidingsmogelijkheden gekeken wordt, houden wij ons hart vast. Gebieden als de Cleene Hooge en de zuid-west hoek van Sint Laurens zullen vroeg of laat volgebouwd worden. Vinex-wijken met woningen waar over een paar jaar niemand meer op zit te wachten.

Met name de kleinere gezinsamenstelling vraagt om kleinere, comfortabele en betaalbare woningen op loopafstand van voorzieningen; inbreidingslocaties dus. Het toeval treft dat we die locaties juist in Middelburg voorhanden hebben.

Ramsburg bijvoorbeeld; als inbreidingslocatie een prachtige uitdaging voor elke stedenbouwkundige. Of het huidige terrein van LÉTÉ of de Delta Nuts. Verder moet leegstand zoveel mogelijk beperkt worden door te kijken naar de mogelijkheden van tijdelijk wonen.

Door de toenmalige aanschaf van de gronden buiten de stad heeft de gemeente de geïnteresseerde projectontwikkelaars buitenspel gezet, dat maakt het voor ons al elke cent waard.

Een deel van deze gronden mag van ons best worden gebruikt om dorpen als Sint Laurens, Nieuw - & St Joosland en Arnemuiden in eigen tempo “organisch” te laten groeien.

Maar grond in of tegen het Nationaal Landschap aan, draagt in onze visie niet langer het predicaat bouwgrond. Hetzelfde geldt voor gronden met een natuurlijke of cultuur-historische meerwaarde. Verkoop deze stukken grond aan stichtingen als Het Zeeuws Landschap en Natuurmonumenten zodat deze gebieden tot in lengte van dagen veilig blijven. De opbrengst zorgt dan voor financiële ruimte voor de eerder genoemde inbreidingslocaties. En wanneer er dan gebouwd wordt, maak het dan echt duurzaam en gericht op de toekomst!

Buitengebied

Het rijk en de provincie hebben eerder al richtlijnen uitgestippeld voor het buitengebied, de gemeente heeft hierop de notitie “bestemmingsplan buitengebied” opgesteld. Een wanhopige poging om keuzes te maken uit alle tegenstrijdige visies. Door bij welhaast elk punt uitzonderingsmogelijkheden aan te geven, worden er dus juist geen beleidskeuzes gemaakt. Wat ons betreft kunnen de keuzes niet duidelijk genoeg zijn; zolang rijk en provincie zich in nevelen hullen, is het zaak dat we zelf goed over onze groene kapitaal waken.

Voor grootschalige bouwprojecten, intensieve veehouderij en kassencomplexen is in onze visie geen plaats.

Bij alle overige aanvragen en voorstellen dienen de volgende afwegingen te worden gemaakt:

- a aantasting natuur en landschap
- b behoud van identiteit
- c meerwaarde inwoners gemeente Middelburg
- d economisch belang
- e noodzaak dan wel persoonlijke belangen aanvrager

Niet elke verandering of aanpassing is uit den boze en wij wensen van Walcheren beslist geen openluchtmuseum te maken, maar voorzichtigheid is geboden. Daarnaast is een bestemmingsplan buitengebied een uitstekend instrument om sturing te geven aan de landbouw binnen de gemeentegrenzen.

Wij willen dan ook graag deze kans aangrijpen om “biologisch boeren” te stimuleren. In de notitie “ruimte voor biologische landbouw” van het Interprovinciaal Overleg wordt duidelijk aangegeven hoe een gemeente te werk kan gaan en deze bedrijfstak ruim baan kan geven. Een bedrijfstak die duurzaamheid, milieu, kwaliteit en dierenwelzijn hoog in het vaandel heeft en bereid is om samen met de gemeente te kijken naar ontwikkelmogelijkheden.

Ook zou de boer eindelijk officieel de status van landschapsbeheerder moeten krijgen. Daar zijn kansen bij zoals het vervangen van prikkeldraad door Zeeuwse heggen of het inzaaien van akkerranden met authentieke bloemenmengsels; niet alleen wij worden daar erg vrolijk van, maar vooral voor veel dieren is dit één groot feest. En koeien? In de wei uiteraard!

STADSONTWIKKELING *(Want een stad is meer dan stenen)*

Stadspark versus Theater

Bewust is gekozen voor “versus”; wat velen allang duidelijk was is bij de presentatie van de vijf theater-ontwerpen in de Schouwburg wederom gebleken: er is op het Molenwater geen plaats voor een “*volwaardig stadspark en markant theater*” zoals de wethouder blijft aanhalen.

Het zal niemand verbazen: de SP kiest voor een stadspark op het Molenwater; een mooi, groen, sociaal hart waar iedereen, jong en oud, gratis kan vertoeven; actief of passief, samen met anderen of even lekker alleen.

Het theaterverhaal kan wat ons betreft van vooraf aan beginnen.

Door de geplande bezuinigingen moet eerst een goed bekeken worden of een afgeslankte versie nog wel een meerwaarde heeft ten opzichte van de bestaande Schouwburg. Misschien is het wel verstandig om te wachten tot de financiële situatie het toelaat om een theater te bouwen waar we echt wat aan hebben.

Daarbij komt ook dat er vanuit de theaterwereld zelf hardop getwijfeld wordt of het wel zo zinvol is om in elke stad een zelfde soort theater te bouwen en of er niet gekeken moet worden naar specialisatie, denk bijvoorbeeld aan een operahuis, openluchttheater (zoals tijdens het Zeeland Nazomerfestival) of theater op locatie.

Overigens heeft, nu en in de toekomst, de gecombineerde locatie Kloveniersdoelen – Hof van Tange duidelijk onze voorkeur voor wat betreft een nieuw theater.

Bouwput Zuidsingel

Uiteraard wordt graag door het college aan dit debacle voorbij gegaan; ook in de laatste kadernota was voor de bouwput geen ruimte gevonden.

De laatste keer dat wij de wethouder over dit onderwerp hoorden gaf hij aan dat het nog wel een aantal jaren kan duren voordat er gebouwd gaat worden en dat dat volledig aan de crisis te wijten is. Wij denken echter dat het heel goed mogelijk is om binnen afzienbare tijd op de Zuidsingel aan de slag te gaan. Met een goed plan, beter afgestemd op de toekomstige vraag, waarbij Woongood en de gemeente garant staan kan er snel gebouwd worden.

Uiteraard zal eerst en vooral een goed gesprek met belangenvereniging “Van A tot Z” en overige omwonenden moeten plaatsvinden; de verhoudingen zijn momenteel verre van optimaal en er zal veel irritatie en oud zeer moeten worden weggenomen.

We hopen dat een volgend college wel over de hiervoor benodigde tact beschikt.

Het Marktpllein

Nog niet zo lang geleden was de markt een verloren ruimte vol geparkeerde auto's. Tegenwoordig is de markt een verloren ruimte zonder geparkeerde auto's. Nog nooit eerder zagen wij een zo leeg plein. Gelukkig is er driehonderdvijftigduizend euro gereserveerd om de verlichting te vernieuwen (de markt zou een erg onveilige plek zijn?) en wat bankjes neer te zetten.

Graag zouden wij van de markt veel meer een "cultuurplein" maken met verschillende groene linten vanaf de bolwerken tot op de markt, terrassen en een prachtige fontein. De weekmarkt zou dan net als in vroegere tijden op verschillende pleintjes plaats kunnen vinden.

We begrijpen dat dit bedrag voor deze plannen niet genoeg is, maar het is een mooi begin.

Uiteraard zien wij de pleinvisie dan ook graag uitgevoerd:

- Plein 1940 overdekte markthal
- Zusterplein "groene" fietsenstalling
- Koorkerkplein autovrij
- Walplein nieuw plaveisel en parkeren vergunninghouders.

WONEN

(Want een buurt is meer dan beton)

Als gevolg van de privatisering zijn ook de woningcorporaties steeds meer winstmakende projectontwikkelaars geworden. En dat terwijl de wachttijd voor een huurwoning alleen maar verder opliep. De gemeente moet weer meer grip krijgen op de corporaties en eisen stellen op het gebied van onderhoud en zeggenschap. Het ruimtelijke beleid van de gemeente moet verzekeren dat wijken gemengd van opbouw zijn, voldoende groen hebben, voorzieningen als scholen en winkels aanwezig zijn en bushaltes op loopafstand liggen.

De druk op de voorraad betaalbare huurwoningen is de afgelopen jaren sterk toegenomen. De gemeente moet met woningcorporaties afspraken maken die leiden tot een forse afname van de woningnood en het tegengaan van inkomenswijken.

Sloop van woningen moet alleen mogelijk zijn als er draagvlak is onder de bewoners, er geen nieuwe huurders meer te vinden zijn voor de woningen, de wachtlijsten niet groeien door de sloop en als de woningen bouwtechnisch niet meer mee kunnen.

Ouderenhuisvesting

In dorpen en wijken moet, in het bijzonder voor ouderen, gezorgd worden voor voldoende voorzieningen zoals winkels, banken, postkantoren, medische- en welzijnszorgcentra. Door de scheiding van wonen en zorg ontstaat er een tekort aan geschikte ouderenwoningen. Daarom wil de SP minimaal de bestaande goedkope ouderenwoningen behouden en renoveren maar dit mag niet tot een buitensporige verhoging van de huren leiden.

Duurzaam wonen

Het treffen van energie- en waterbesparende maatregelen in bestaande huurwoningen moet sterk worden bevorderd. Woningstichtingen dienen aangezet te worden tot daadwerkelijke actie op dit punt zonder dat dit ingrijpende financiële consequenties heeft voor de huurder.

Duurzaam bouwen moet verplicht worden gesteld bij nieuwbouw van woningen en bedrijfspanden. Daarbij moet een maximale inspanning geleverd worden om het energiegebruik en de verspilling van materialen terug te dringen. In alle nieuwe wijken moet een gescheiden afvoersysteem komen voor regenwater en afvalwater.

VERVOER

(Want de straat is meer dan blikvanger)

Autoluwe binnenstad

In mei 2008 werd in de Middelburgse gemeenteraad de actualisering van het parkeerbeleid besproken. De bijdrage van de SP was toen als volgt:

“Wij hebben hier geen goed gevoel bij. Wat we missen is een heldere toekomstvisie van het college. Want wat willen we nu eigenlijk als raad, en wat willen we als SP?

Wij hebben een duidelijke visie, deze luidt als volgt:

De kwaliteit van de binnenstad verbeteren, waarbij in willekeurige volgorde, recht gedaan wordt aan:

- het monumentale karakter van de stad*
- de leefbaarheid voor de bewoners*
- de veiligheid van bewoners en bezoekers*
- de attractieve waarde*

Welke insteek hoort hierbij voor wat betreft parkeerbeleid: Het adequaat op korte termijn terugdringen van parkeren op maaiveld en het bevorderen van parkeren voor bezoekers in de parkeergarages en op parkeerterreinen aan de rand van de binnenstad. Volgens ons schiet het voorliggende raadsvoorstel hierin tekort; te vaak hinkend op twee gedachtes en te weinig doortastend”.

Er is sindsdien weinig veranderd; het raadsvoorstel werd aangenomen en de situatie bleef zoals ze was.

Wij willen echt werk maken van een autoluwe binnenstad.

Dus geen vrije parkeerplaatsen meer in de binnenstad (alleen parkeren voor vergunning – houders) zodat het zoeken naar een parkeerplek tot een minimum wordt beperkt. Een goed parkeerverwijssysteem die bezoekers naar makkelijk bereikbare parkeervoorzieningen aan de rand van de binnenstad leidt.

Tevens willen wij het bestaande transferium handhaven en zien wij mogelijkheden voor nieuwe transferia aan de oost – en noordzijde.

Zeker aan de oostzijde dringt de tijd, de Oostperkweg en de Punt worden nieuwe toegangswegen naar de stad, maar waar het verkeer daarna moet blijven is een raadsel.

De Kaaienroute op? Via Dam en Molstraat naar het Molenwater? Rondje Damplein en weer terug?

De enige zinnige oplossing is een goede parkeervoorziening in het Oostperkweg-gebied en zorgen voor een snelle en goedkope busverbinding. Daarbij moet ook gekeken worden naar de mogelijkheden om een witte-fietsenplan te introduceren voor de verbinding transferium–centrum.

Naast deze oplossingen en maatregelen zouden wij graag een gemeentelijk distributiecentrum zien. Dit kan bijvoorbeeld in samenwerking met LétÉ, als re-integratieproject. Alle goederen die bestemd zijn voor Middelburg worden hier overgeladen in (elektrische) bestelwagentjes waardoor we alle grote vrachtwagens voortaan uit Middelburg kunnen weren.

Misschien zou je een project als dit zelfs op Walchers niveau kunnen oppakken.

Belvedere

De nieuwe N57 mag dan voor de stad Middelburg het laatste redmiddel zijn ter voorkoming van een verkeersinfarct, voor de gemeente Middelburg zijn de gevolgen aanmerkelijk minder florissant.

Buiten de landschappelijke tweedeling die deze nieuwe weg met zich meebrengt, komt Nieuw- en St Joosland volledig geamputeerd van de rest van de bewoonde wereld te liggen. Sint Laurens blijft met een vreselijke asfaltstrook midden door het dorp zitten, verkeer of geen verkeer.

Het door iedereen toegejuichte en door de betrokken instanties toegezegde Belvedereplan, waarbij de oude N57 wordt afgewaardeerd naar 60 km. (buiten bebouwde kom) en 30 km. (binnen de bebouwde kom) met versmallingen, mooi plaveisel en heel veel groen moet er gewoon komen, te beginnen bij Nieuw- en St Joosland en Sint Laurens.

De wegaanpassingen die door de bewoners van Nieuw- en St Joosland zijn voorgesteld in het plan Dorp van de Toekomst moeten worden meegenomen. Deze aanpassingen verhogen de veiligheid en verminderen de verkeersoverlast. Nieuw- en St Joosland is namelijk ook een volwaardige woonkern binnen de gemeente Middelburg en mag niet verworden tot een veredeld verkeersknooppunt.

Overigens vinden wij dat op de nieuwe N57 de maximum snelheid 80 km. per uur moet zijn; we zijn dan ook bereid dit nog vaak en luid bij de betreffende instanties te uiten.

ENERGIE

(Want energie is meer dan fossiele brandstof)

Duurzaam, een term die aanvankelijk stond voor een verantwoorde leef- en werkwijze, maar snel aan het verworden is tot de meest misbruikte maar desalniettemin lekker bekkende reclamekreet. Het lijkt wel alsof alle bedrijven tegenwoordig duurzaam bezig zijn. Was dat maar waar!

Ook onze Zeeuwse energieleverancier is behoorlijk de weg kwijt.

De lobby voor een tweede Zeeuwse kerncentrale en de prijs die ze van Greenpeace kregen voor de snelste stijger op hun zwarte lijst van meest vervuilende energieleveranciers, geven aan dat zij wat duurzaam betreft erg hard de verkeerde kant op gaan. Het is dan ook de hoogste tijd dat de gemeente Middelburg als aandeelhouder, de directie van Delta een koers oplegt die gebaseerd is op schoon en veilig; niet alleen voor nu, maar ook voor de toekomst.

We hebben in Zeeland de meeste zonuren van Nederland, het waait hier altijd en zolang de maan boven ons hangt is er eb en vloed; doe daar dan ook veel meer mee!

Wij zijn groot voorstander van energieprojecten op buurt- en wijkniveau; graag zouden wij een aantal pilotprojecten zien voor de gezamenlijke aanschaf van zonnecollectoren en/of zonneboilers. Soortgelijke projecten in Goes en Rotterdam zijn uiterst succesvol; mensen gaan samen aan de slag om wijk of buurt te verbeteren op het gebied van energieverbruik en komen daarbij met vindingrijke oplossingen die niet alleen het milieu ten goede komen maar ook op andere gebieden wijk, straat of buurt versterken.

De SP vindt het schrijnend dat er geen goede informatievoorzieningen met betrekking tot duurzame energie en aanverwante zaken zijn. Vaak is er gekleurde informatie van een bepaalde leverancier of de informatie is verouderd en onvolledig.

Een gemeentelijk loket waar alle informatie te krijgen is op het gebied van duurzame energie, energiebesparende maatregelen en subsidiemogelijkheden in samenwerking met bijvoorbeeld de ZMF en onze Zeeuwsche energieleverancier verdient de aandacht. Dat betekent dus samen werken aan de Groene Waarheid.

Duurzaam en innovatief

De tijd van fossiele brandstoffen en vervuilende industrie is voorbij.

Verder onderzoek naar sterk vervuilende en nauwelijks banen scheppende grootschalige goederenoverslag (WCT's & VCT's) die ook nog eens nieuwe wegen nodig hebben en zorgen voor verkeersoverlast heeft geen zin. Het is niet de vraag of er een nieuwe, groene, duurzame economische sector zal komen, de vraag is waar deze zal komen.

Is Zeeland, en is Middelburg, inventief en creatief genoeg om daarvan mee profiteren? Durven we in te zetten op een duurzame en groene kennisstad met werkgelegenheid op alle niveaus?

Durven we er dan voor te kiezen het tweesporenbeleid zoals het er nu ligt los te laten en te kiezen voor een groene, duurzame economische sector die de andere steunpilaar, het toerisme, niet bijt maar juist versterkt?

De SP ziet hierin grote kansen voor Zeeland en Middelburg in het bijzonder.

VEILIGHEID

(Want een agent is meer dan bonnenschrijver)

“Middelburg is een zeer veilige stad” aldus hoofdofficier van justitie Jo Valente. Toch komen via de wijktafels regelmatig klachten van bewoners over dealende jongeren en overlast. Daarnaast ontving de politie in 2009 slechts 6 meldingen van overlast. Dit betekent dus dat er niet vaak een melding wordt gedaan bij de politie.

Het is mogelijk dat bewoners niet langer een melding doen omdat zij niet merken dat hier iets mee wordt gedaan. Zij hebben geen vertrouwen dat hun melding wordt opgepakt. De gemeente Middelburg heeft immers geen wijkagenten. Er wordt gewerkt met wijkteams en er is geen eenduidig aanspreekpunt meer voor een bepaald gebied.

De SP ziet graag één aanspreekpunt voor alle klachten of meldingen binnen een bepaald gebied. De agent moet weer de taak van wijkwachter op zich nemen, pratend met bewoners zodat de agent weet wat er speelt en wie daarbij betrokken is. Enkel afgaan op het aantal meldingen is niet voldoende en zorgt voor een gekleurd beeld.

Uit landelijk onderzoek van de SP blijkt ook dat agenten zelf liever op straat zijn. Helaas lukt dat vaak niet door de bureaucratie en het invullen van stapels papierwerk. De regels rond het echte politiewerk moeten juist ondersteunend zijn en niet, zoals nu vaak het geval is, belemmerend. Pas wanneer de agent weer de buurt in kan is het mogelijk om aan preventie te werken.

Maatregelen als camera-toezicht, noodverordeningen en preventief fouilleren zijn allemaal overbodig wanneer de signaliseringsfunctie van de politie wordt uitgevoerd op de plek waar die zo hard nodig is, namelijk in de buurt, wijk of dorp.

En wanneer de politie toch moet optreden en iemand opsluit voor langere tijd, dan is het de plicht van de gemeente om garant te staan voor een goede resocialisatie. Want voor een aanzienlijk deel van ex-gedetineerden is dat problematisch. Zonder woonruimte, werk en inkomen en met een sociaal netwerk dat voornamelijk uit mensen met een criminele achtergrond bestaat is dit niet zo verwonderlijk. De gemeente blijft daarom activiteiten subsidiëren van Stichting Reclassering en Stichting Door die ex-gedetineerden helpen bij hun terugkeer in de maatschappij.

ONTSPANNING

(Want een mens is meer dan consument)

Winkelstad nummer 1

Middelburg is op dit moment de 3^e winkelstad van Nederland, en daar zijn we uiteraard trots op.

Toch denken wij dat het nog beter kan.

Wij vinden dat een aantal van de grotere ketenbedrijven (te) weinig onderscheidend zijn en niet bijdragen voor wat betreft sfeer. Om diversiteit te ondersteunen zou de gemeente, deze vaak grotere winkelruimtes kunnen opkopen en hierin verkoopruimte (boetiekjes) faciliteren voor creatieve en originele startende ondernemers.

Geen concurrentievervalsing maar enthousiaste mensen de kans bieden onderscheidend bezig te zijn; het zou de stad beslist ten goede komen.

Cultuurstad nummer ?

Het afgelopen jaar hebben wij weer, en met ons vele Middelburgers en zeer vele bezoekers, bijzonder genoten van alle grote en kleine culturele manifestaties in onze stad.

Of het nu het Nazomer Festival betrof, het Jazzweekend, Middelburg Volkoren, de maandelijks terugkerende Kunst – en Cultuurroute langs al die galerijen en galerijtjes die Middelburg rijk is of één van al die andere evenementen, het was allemaal met evenveel inzet en liefde georganiseerd en dat straalde er vanaf.

Wij kunnen het dan in deze ook simpel houden: wij zijn mordicus tegen elke vorm van bezuinigen op één van deze laagdrempelige en voor iedereen toegankelijke evenementen of manifestaties die de stad juist kleur en inhoud geven.

Een mooie aanvulling, gewaagd maar het onderzoeken waard, zou een Kunst – en Cultuurhuis kunnen zijn op de plaats van het voormalig postkantoor in de Noordstraat.

Wij begrepen dat enkele organisaties hier erg enthousiast over zijn en, daar de plannen van de huidige eigenaar toch even op een wat lager pitje staan, we zouden dan ook graag een haal – baarheidsonderzoek zien.

Wietstad nummer 999

De SP vindt dat er in Middelburg minimaal 1 coffeeshop moet zijn. Niet omdat wij vinden dat softdrugs zo eenvoudig mogelijk voor iedereen verkrijgbaar moet zijn; integendeel.

Maar wij hebben liever een coffeeshop, waarbij gecontroleerd kan worden wat er verkocht wordt en aan wie, dan dealers op straat. De onlangs aangewezen locatie (Kleverskerkseweg) is wat de SP betreft een slechte optie. Wij hebben echter uiteindelijk voor gestemd omdat tegenstemmen het einde van het coffeeshoptijdperk betekende en dat was voor ons geen optie.

Wij zijn van mening dat een nieuwe coffeeshop het best gevestigd kan worden in een autoluw deel van de stad waar de controle het hoogst is (tussen de café's), ervan uitgaande dat dat de minste overlast geeft. Om een zo effectief mogelijke controle te kunnen uitvoeren kiezen wij dus voor een coffeeshop, indien mogelijk met pasjessysteem zodat drugstoerisme onmogelijk blijft.

Tevens zouden wij zo'n coffeeshop graag beheerd zien door een stichting, waarbij de mogelijkheid bestaat niet alleen bij de voordeur maar ook bij de achterdeur te controleren en waarbij tevens de winst kan worden aangewend voor preventiebeleid en voorlichting. Want het verkopen van softdrugs is niet een commerciële activiteit, het is voorzien in behoefte waarbij maatschappelijke verantwoordelijkheid vereist is.